

[Johs. Clausen.]

saaledes at Statskassen i alt faar 18,3 Mill. Kr. aarlig. Melisprisen og Avlerprisen fastsættes i Loven. Melisprisen er 36 Øre plus den faste Afgift af 5 Øre, altsaa 41 Øre som Engrospris. Nu kunde man spørge, om det er en ret og rimelig Pris, naar det er en kunstig Pris, og jeg vil da sige, at hvis man sammenligner med de Lande, som der kan være Anledning til at drage Sammenligning med, er det en meget rimelig Pris; den ligger betydeligt under Prisen i andre Lande. Prisen paa renvaskede Roer har varieret fra 180 Øre til 220 Øre pr. Dobbeltcentner. De voksende Produktionsomkostninger, herunder den gentagne Forhøjelse af Arbejdsomkostningerne, har betinget denne stigende Kurve for Prisen paa Producentroerne. Man maa her sige, at naar Melisprisen ikke er for høj, saa bør Dyrkerne have en fair Pris for deres Roer, og det faar de altsaa stadig, til Trods for at der gaar adskillige Millioner ind i Statskassen.

Der er truffet Overenskomst med Sukkerfabrikkerne om, at der skal sikres Aktionærerne 4—6 pCt. af Aktiekapitalen. Overskuddet fordeles paa Grundlag af Roepris og Melispris og deles mellem Dyrkerne, Fabrikkerne og Statskassen, saaledes at naar Dyrkerne faar 30 Øre i Tantième, skal Aktionærerne have 6 pCt. af Aktiekapitalen. Saaledes har det været igennem adskillige Aar. Der er efterhaanden oparbejdet en saakaldt Sukkerfond, som nu indeholder over 5 Mill. Kr. Den er tænkt at skulle være en Slags Sikkerhedsfond til Brug ved en stor Produktion og eventuelle Tab paa Sukkereksport. I Øjeblikket ligger vi med en Sukkerbeholdning paa 35 000 t; det aarlige Forbrug er ca. 185 000 t, og det vil altsaa sige, at vi ligger med en Beholdning til 3 Maaneders normalt Forbrug. Nu kunde man med nogen Begrundelse stille det Spørgsmaal: Hvorfor skal vi dog tænke paa at eksportere, naar vi kun har til 3 Maaneders Forbrug her i Landet? — det er et Spørgsmaal, som har været nøje behandlet i Folketinget. Efter de Foranstaltninger, som Danmark i Øjeblikket træffer til fornøden Sikkerhed i Folkehusholdningen og paa andre Omraader — af Hensyn til Faren for Vanskeligheder ved Væretilførsel-

len —, synes jeg, man ganske roligt kunde lade være med at tale om Eksport af Sukker, naar vi kun har en Beholdning paa 35 000 t. Tillige minder jeg om, at der har været Aar, hvor Sukkerproduktionen svigtede og var i høj Grad tabgivende. Saaledes var 1934 et helt Underskudsaar for hver eneste Sukkerroedyrker, og da maatte vi importere ca. 55 000 t Sukker. Det vilde derfor være rimeligt, om vi havde en rigelig Beholdning liggende.

Spørgsmaalet er altsaa ikke, som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, om Loven skal vedtages, for det er alle de 4 store Partier enige om; men Spørgsmaalet er, om Dyrkerne skal have den Tantième, som de efter min Mening i Virkeligheden har Krav paa. De 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner er den faste Pris, og 30 Øre i Tantième har de jo faaet de sidste Aar. Nu hævder De danske Sukkerfabrikker, at Sukkerprocenten har været lav, og at der kun kan afgives mellem 10 og 20 Øre pr. Dobbeltcentner i Tantième — den højtærede Handelsminister sagde for et Øjeblik siden, at det antagelig vilde blive 15 Øre, der tilgaar Dyrkerne ad denne Vej.

Da Arbejdsoverenskomsten i Foraaret 1938 blev sluttet efter lange og trange Forhandlinger, var det paa det Grundlag, at Roedyrkerne skulde have den samme Tantième, som de har faaet de sidste Aar. Under Forhandlingerne kalkulerede man fra begge Sider med denne Tantième, og det er vist ikke forkert at hævde, at den Omstændighed, at der var nogenlunde Sikkerhed for, at man kunde faa de 30 Øre i Tantième, var Grunden til, at Overenskomsten endelig blev vedtaget. Men til Trods herfor har Roedyrkerforeningens Bestyrelse højet sig for de Argumenter, som var fremført baade af Sukkerfabrikkerne og under Forhandlingerne i det hele, og de vil under de stedfindende Forhold være tilfredse, om de kunde faa 15 Øre i Tantième fra Sukkerfabrikkerne og 7½ Øre fra Fonden. Det er efter min Mening i højeste Grad begrundet, om de kunde faa det. I de Egne af Landet, hvor man dyrker Sukkerroer, er Bedriften fuldt og helt anlagt paa den Produktion, og en Omlægning af den er ganske udelukket; den vilde betyde en Katastrofe. Sukkerroedyrk-